

DAHİ İKİZLERİN SERÜVENLERİ
BABİLLİ MAVİ CİN

tamadres.com

Dahi İkiizlerin Serüvenleri

Babilli Mavi Cin

© 2016, Büyüülü Fener Yayınları

The Blue Djinn of Babylon

© 2006, thynKER Ltd.

Kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Büyüülü Fener, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Sevinç Sanem Erzurumlu

Çeviren Sibel Alaş

Editör Özgür Batur

Kapak Tasarımı Barış Şehri

Grafik Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-248-0

1. Basım: Mayıs 2018

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29

Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu 34110 İstanbul

Tel: (212) 511 53 03 Faks: (212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No: 10905

PHILIP KERR

DAHI
İKİZLERİN
SERÜVENLERİ

BABILLI
MAVİ CİN

İKİNCİ KİTAP

Çeviren: Sibel Alaş

SOĞUKTAN GELEN CİN

“Ben bir cadı olmak istiyorum,” dedi Philippa. “Siğilli bir cadı.”

“Ben de bir vampir olmak istiyorum,” dedi John. “Dışlerinde gerçek kan olan bir vampir.”

“İkinizin de bildiği gibi bu söz konusu bile olamaz,” dedi çocukların annesi.

John iç çekti. “Her yıl aynı tartışmayı yapıyoruz. Buna neden karşı çıktığını anlamıyorum anne. Cadılar Bayramı zararsız bir eğlencedir.”

New York'ta, 77. Doğu Caddesi 7 Numara'da yaşayan John ve Philippa Gaunt, diğer çocukların yaptığı şeyleri yapmaktan hoşlanan ikiz kardeşlerdi. Şeker mi şaka mı gibi şeyler. Ama ikizler aynı zamanda cin soyundan geliyorlardı. İnsanların üç dileğini gerçekleştirebilmek gibi sıra dışı yetenekleri vardı. Gerçi bu yeteneklerini sadece hava sıcakken kullanabiliyorlardı. Cinler ateşten yaratıldıkları için soğuğu sevmezlerdi. İkizler gibi genç

ve deneyimsiz cinler ise serin iklimlerde tamamen güçsüz kalırlardı. Cinlerin çoğunlukla sıcak çöl ülkelerinde bulunmasının sebebi buydu. New York yaz mevsiminde çok sıcak olurdu, ama kışlar epey soğuk geçirdi. Ekim ayının sonuna doğru hava iyice serinlerdi. Fakat bu yıl, Cadılar Bayramı zamanında, hava sıcaklığı mevsim normallerinin üstündeydi. İkizlerin şeker mi şaka mı oyunu oynamak için dışarı çıkmasına izin vermeyen Bayan Gaunt –kendisi de bir cindi– çocukların gönlünü alabilmek için bir öneride bulundu.

“Neden şu güzel havadan faydalanıp Central Park’a gitmiyoruz çocuklar?” dedi. “Orada ikiniz de havyan şekline bürünebilirsiniz. Böylece formda kalırsınız. Yakında kış bastırarak, güçlerinizi kullanmak için son şansınız olabilir bu.”

“Ama ben hayvan olmak istemiyorum,” dedi Philippa. “Ben cadı olmak istiyorum. Siğilli bir cadı.”

“Ben de Drakula olmak istiyorum,” diye ısrar etti John. “Dişlerimde kan olmasını istiyorum.”

“Ben de hayır diyorum,” dedi Bayan Gaunt. Yıllar önce, Bay Gaunt’la tanıştıktan kısa bir zaman sonra, cin güçlerini asla kullanmayacağına dair yemin etmişti. Fakat ikizler bu yeminin sebebinin tamamını bilmiyorlardı. İkizlerin babası Edward bir insandı ve çocuklarının onu bir hayvana dönüştürebilecek güce sahip olmasından –an azından yaz ayları boyunca– rahatsızdı. John bu rahatsızlığın annesinin kararında etkili olduğunu düşünüyordu. Belki de sırf bu yüzden Bayan Gaunt çocuklarıyla bir anlaşma yapmıştı; çocuklar cin güçlerini

ona danışmadan kullanmayacaklardı. Bu anlaşma gerekliydi, çünkü ikizler aceleci davranabilir ve sonradan pişman olacakları bir şey yapabilirlerdi. Bu durum kötü sonuçlar doğururdu, zira bir cinin güçleri –genç bir cinin güçleri bile– çok büyüktü. Fakat Bayan Gaunt genç cinlerin ara sıra güçlerini kullanmak zorunda olduğunu da biliyordu. Bu onların sağlığı ve genel iyilik hali için önemliydi.

Fakat ikizler bir hayvana dönüşmenin tercih edilir bir Cadılar Bayramı eğlencesi olduğuna hâlâ inanmıyorlardı.

“Hiç anlamıyorum anne,” dedi John. “Cadılar Bayramı’nı neden kutlamıyoruz? Bu bayramla ne sorunun olduğunu hiç anlatmadın.”

“Anlatmadım mı?”

İkizler aynı anda, “Hayır,” dediler.

Bayan Gaunt başını salladı. “Sanırım haklısınız,” dedi.

“Öyleyse anlat bakalım,” dedi John. Biraz alaycı konuşmuştu, çünkü annesinin Cadılar Bayramı’nı fazla ciddiye aldığını düşünüyordu.

“Aslında çok basit hayatım,” dedi Bayan Gaunt. “Cadılar Bayramı insanların hiç bilmediği bir meseleyi ziyadesiyle hafife alır ve bizim gibi iyi cin kabileleri için çok zor bir zamandır. Asırlar önce Ghul, Shaitan ve İfrit gibi şeytani kabileler kolay kandırılabilen insanları kendilerine bağlamak için yılın bu zamanını kullanırlardı. Kandırılan insanlar bu kabilelere ibadet ettikleri sürece zarar görmeyeceklerine inanırlardı. Cadılar Bayramı’nda tap-tıkları şeytani kabileyi temsil eden kostümler giyerlerdi.

Kötü cinler bayram günü kapılarına gelen bu insanlara yiyecek ve şarap verirdi. Bu yüzden bizim kabilemiz Marid, Cadılar Bayramı'nın bir parçası olmayı her zaman reddetti. Şimdi anlıyor musunuz? Nimrod'la geçirdiğiniz yazdan sonra bu tür konuları hafife almanız beni gerçekten şaşırtıyor.”

İkizler bir süre için sessiz kaldılar ve annelerinin yaptığı açıklamayı düşündüler. Cadılar Bayramı'yla ilgili bütün ürkütücü şeylerin cin ırkından kaynaklanabileceğini akıllarına bile getirmemişlerdi. İkizler, diğer çocukların aksine, bir cinin bir insanı ya da başka bir cini kendisine nasıl bağlayabildiğini çok iyi biliyorlardı. Cin olarak geçirdikleri ilk yazda, Akhenaten'in hayaletini kendine bağlayan şeytani cini çok yakından görmüşler ve kötü cin kabilelerinin en kötüsü olan İfrit'in lideri İblis'le şahsen tanışmışlardı. Gerçek kötülüğün neler yapabildiğine ilk elden şahit olmuşlardı. İfrit, Kahire'de yaşayan Hussein Hussaout isimli bir adamı gerçekten öldürmüştü. Bayan Gaunt çok haklıydı. Dünyada dolaşan gerçek bir kötülük kesinlikle vardı.

Philippa omuzlarını silkti. “Böyle açıkladığında kulağa gayet mantıklı geliyor.”

“Böyle düşünmene sevindim tatlım,” dedi Bayan Gaunt.

“Sen sadece bizi korumaya çalışıyorsun, öyle değil mi?” dedi John.

“Ben bir anneyim,” dedi Bayan Gaunt. “Benim işim bu.”

İkizler anneleriyle birlikte Central Park Hayvanat Bahçesi'ne gittiler. Fakat kafese kapatılmış bir hayvana dönüşmenin –özellikle kutup ayısı çok perişan görünüş-

yordu- çok da eğlenceli olmadığına karar verip oradan ayrıldılar. Etrafta özgürce dolaşan hayvanlar bulmak ve onların bedenlerini birkaç saatliğine ödünç almak için parka yürüdüler.

Philippa bir sincaba dönüşmeye karar verdi ve ağaçlara inip çıkarak çok eğlendi. Cevizlerini ona vermek istemeyen birkaç turisti kovaladı. Fakat sincaptaki pireleri hesaba katmamıştı. Tırmandığı ağaçlardan birinde ağacın sahibiymiş gibi davranan bir maymunla karşılaşacağını da düşünmemişti. En sonunda, bir kedi onu takip etmeye başladığında, yine küçük bir kıza dönüştü ve buna çok sevindi.

John dönüşmek istediği hayvanı seçerken biraz zorlandı. Maymunların ve sincapların kızlara göre olduğunu düşünüyordu. Hayvanat bahçesine dönüp kutup ayısına ya da denizaslanına dönüşmeye karar verdiği sırada kendisine çok daha cazip gelen bir şey gördü. Buz pateni pistinin yakınında çocuklara şahiniyle avlanmayı gösteren bir adam vardı. John, adamın eldivenli elindeki mavi-beyaz peregrine şahinini görür görmez annesine danıştı, odaklanma kelimesini (ABECEDARYAN) söyledi ve Malty isimli şahinin şeklini aldı. (Odaklanma kelimeleri, cinlerin cin güçlerini odaklamak için kullandıkları gizli kelimelerdir. Nasıl bir büyüteç, güneşin gücünü bir kâğıt parçasının ortasındaki küçük bir noktaya odaklar ve kâğıdı tutuşturur, odaklanma kelimeleri de aynı prensiple çalışır.)

Peregrine şahinleri dünyanın en hızlı kuşlarıdır. John saatte üç yüz elli kilometre hızla ağaçların üzerinde uça-

rak ve birkaç aptal güvercine pike dalışı yaparak çok iyi vakit geçirdi. Sonra Maltý'nin sahibinin sunduđu ödölü almak için yere indi.

Bununla birlikte John'un şahin olma deneyiminin de nahoş yanları vardı. Uçuřtan saatler sonra, John şahine ödöl olarak verilen ölü farenin iğrenç tadını hâlâ hatırlıyor, hatırladıkça da öğürüyordu.

Buna rağmen John yeni yıl hediyesi olarak en çok istediğı şeyin bir şahin olduğuna karar verdi. İnternette kapsamlı bir araştırma yaptıktan sonra konuyu babasına açtı.

Edward Gaunt bir insandı, ikizlerin dayısı Nimrod'un (kendisi çok güçlü bir cindi) tabiriyle "dünyevi" biriydi. Dolayısıyla ateşten değil, topraktan yaratılmıştı ve bu yüzden oldukça sıradandı. Fakat bütün bunlar çocuklarının üstünde otorite kullanmadığı anlamına gelmiyordu. Otoritesini özellikle kış mevsiminde, ikizlerin güçsüz olduğu dönemlerde gösteriyordu. Bu dönemlerde ikizlere sıradan çocuklarmış gibi davranıyor ve onun onaylamadığı şeyleri yapmalarını ya da almalarını yasaklıyordu.

John şahin konusunu bir sabah kahvaltısında babasıyla paylaştı. Bay Gaunt gazetesinin üstünden oğluna bakıp "Bir kanarya isteseydin anlardım," dedi. "Bir papağan isteseydin bile anlardım. Ama bir şahin? şahin çok farklı bir hikâyedir John. şahin yırtıcı bir hayvandır. Parkta yürüyüş yapan birinin köpeğine saldırdığını farz et. Yaşlı bir insana saldırdığını farz et. Milyonlarca dolarlık bir tazminat davasıyla karşı karşıya kalabiliriz. O zaman halimiz ne olur?"